

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Lvcæ Pinelli Societatis Iesv, Theologi, Exercitia
Spiritualia Qvadragesima, De Sacrosancto Eucharistiæ
Sacramento**

Pinelli, Luca

Coloniae, 1608

Exercitium XV. Sanctissimum hoc Sacramentum nos Christi Domino
perfectè vnire.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-59691](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-59691)

affectione honorare ac reuereri debeas. Vt tibi si hac in re à bestijs ratione atque intelligentia carentibus, superari te passus fueris.

Orabis pro Sacerdotibus, & augustissimi huius Sacramenti ministris, vt dignè atque cum populi ædificatione, sacrosancta hæc mysteria tractent.

EXERCITIVM XV.

*Sanctissimum hoc Sacramentum nos
Christo Domino perfectè
vnire.*

PUNCTA MEDITATIONIS.

1. **C**ONTEMPLARE fidelis Christiane, nullam omnino creaturam posse obtinere suam perfectionem, nisi Creatori suo, atque principio à quo dependet, vnita fuerit: sed sine illo esse veluti ramum abscissum ab arbore, qui sterilis est, & confestim arefit.

2. **C**ONSIDERA, cum huius Sacramenti proprium sit dignè sumentem in se conuenere, cumque in eo Creator noster reuera contineatur, necessario sequi, quod sumentem vnam cum illo constituat.

luxta

Iuxta illam Christi sententiam; *Qui manduca-
sat meam carnem, in me manet, & ego in illo.*

3. EXPENDE tecum, vinculum sanctæ huius vnionis esse charitatem, cuius sedes est in nostra voluntate: sacramque Eucharistiam quia Sacramentum amoris est, ita nos DEO coniungere atque colligare, vt vnus cordis atque vnus voluntatis cum illo nos constituat.

4. CONSIDERA verè beatum ac felicem illum dici posse, qui per sanctam hanc vnionem, ita DEO vnitur atque sociatur, vt nihil velit, nisi quod DEVS vult, & verè dicere possit. *Viuo autem iam non ego, viuit verò in me Christus.*

5. REVOLVE tecum, sanctissimum hoc Sacramentum appellari Communionem, hoc est, communem vnionem, quia non tantum vnit nos per amorem Christo capiti nostro, verum etiam membra eiusdem capitis inter sese; dum voluntatem nostram ad proximos, veluti nos ipsos, diligendos inclinat.

COLLOQVIVM INFORMA

Dialogi.

HOMO ET ANIMA.

HOMO. Certum est anima te non esse
sufficiètem ad perfectionem à temet-
E ipsa

ipsa consequendam: sicut enim esse tuum ab alio dependet, ita quoque aliorum ego ope, ut ad debitam perfectionem pertingere valeas. **ANIMA**. Ita se rem habere, & ego agnosco atque confiteor, non enim mihi metipsum atque viribus meis inniti queo. **HO**. Tecum igitur perpende, cui potissimum iungi atque inniti debeas. **AN**. Quis ille tantus cuius ego potestati me submittere debeam? Quis ille, cui ego in fallaci hac vita confidere possim? Quis ille in quem ego spem atque fiduciam omnem collocare valeam, ne circumveniar? Cur præsertim sacræ literæ inquam: *Nolite confidere in principibus, in filiis hominum in quibus non est salus: cum etiam maledictus sit qui confidit in homine, & ponit carnem brachium suum*. **HO**? Rectè Anima mea; nam homines sunt instabiles, & in tempore necessitatis facile deficiunt: hinc enim est, quod quando maximè volunt, non possint opitulari: aut si possint, vel quomodo id facere debeant non norint, aut non velint. Quærendus igitur tibi est aliquis, qui velit, norit & possit tibi subuenire. **AN**. Iste nec homo esse potest, neque Angelus, sed **D**eus tantum, à quo provenit omne bonum. **DOMINE**, alium præter te nolo protectorem: tu potes mihi ea largiri quæ mihi defunt, quia es omnipotens.

DE SAC. EUCHARISTIAE. 99

potens. Tu vis, imo desideras mihi succur-
tere, quia es infinitè bonus. Tu scis quo-
modo mihi opitulari debeas, quia es ipsa
met sapientia.

Tu dixisti. *Bonum est confidere in Domino,*
quàm confidere in homine. Et. Qui confidit in Do-
mino, non commovebitur in eternum. Cum igitur
hæc ita se habeant, magna esset stultitia
mea, si alteri quàm tibi me vnirem, & in
alio quàm te, omnem spem atque fiduciã
meam collocarem. Ho. Anima mea om-
nia quæ dicis vera sunt, sed quo medio, hu-
ic tantæ maiestatis Domino te sociabis?
AN. Aliud nolo medium, quàm amoro-
sum hoc Sacramentum, in quo Christus
Seruator meus reuera continetur. Quis e-
nim perfectius me DEO vnire potest quàm
Christus, qui DEVS est & homo atque
mediator DEI & hominũ? Memento Re-
demptor mi, quod sæpe Patrem tuum ro-
gaueris, *vt omnes vnum sint,* hoc est vt omnes
fideles, tecum & cum Patre indissolubili
fædere coniungantur. Recordare præterea,
quod vt hanc amorosam vniõnem perfice-
res, temetipsum in hoc Sacramento nobis
reliqueris sub specie panis, qui fit ex mul-
torum granorum coniunctione. O S. Paule
Apostole, instrue me, quomodo Christo
LEVI ita vniri valeã, vt tecum verè dicere
possim.

possim Quis nos separabit à Charitate Christi? tribulatio? an angustia? &c: certus sum quia neque mors, neque vita, neque creatura alia poterit nos separare à Charitate DEI, quæ est in Christo IESU Domino nostro.

ORATIO.

Pijssime IESU, per arctam illam unionem, qua semper Patri tuo vnitus fuisti, te obsecro, largire mihi gratiam, vt in omnibus rebus, ita me diuina voluntati tuæ conformem, vt propriam meam voluntatem deseram, & tecum dicam: Non mea voluntas, sed tua fiat, Sic enim securus atque certus ero, me non errare, nec quicquam, quod mihi postea displicitur um sit, agere.

MIRACVLVM.

IN Bauaria non longè ab Ingolstadio, rusticus quidam simplex sed pius, cum ob curam quam gerebat bestiarum, non posset omnibus festis adorare CHRISTVM in sacrificio Missæ, secretò particulam sacræ Hostiæ asseruatam, in foramine baculi sui in hunc finem facti, deposuit. Quem baculum, festis omnibus, quibus

bus illi non dabatur aditus ad Ecclesiam, humi defigebat, & in eo, genibus nixus, recitato Rosario alijsque precibus, venerabile Sacramentum adorabat. Cùm autem quodam tempore bestia ob aëris intemperiem, vel alia de causa, hac illacque discurrerent, ille alium baculum, quo ordinariè vti consueuerat, in illas abiecit, & fortè baculū, qui sacrū Christi corpus continebat, deiecit. Vnde dolēs, flexis genibus conatus est illū attollere, sed terra in qua iacebat baculus, cædebat, & eo magis, quo ille manū amplius extendebat. Erigens autem se cum magno animi mæore, ac perturbatione: ecce videt omnia iumenta circum fossam Dominum flexis genibus adorare. Itaque bonus homo ex miraculo attonitus, continenter lachrymans accurrit ad Parochum. Parochus ad Episcopum, qui solemni cū processione vt ad locum peruenit, magna cum reuerentia & humilitate, baculum, cui venerabile Sacramentum insertum erat, sustulit. In memoriam autem huius miraculi constructa est ibi Ecclesia, quæ dicitur Saluatoris, ad quam magnus est populi concursus, qui ex religione loci, aliquid ex terra fossæ illius secum asportare consuevit.

DOCUMENTVM.

Fili da operam, vt augustissimum hoc Sacramentum habeas, non in baculo vti rusticus hic, sed in corde: DEO per voluntatem vnitus esse, eiq; semper dicere sat agendo: Fiat voluntas tua: gaudendo etiam, quando cunque tibi Sacramentum hoc honorandi præbetur occasio: hoc etenim faciens, portabis illud in corde.

Orabis pro pace & vnione inter Christianos Principes, vt inter se mutuo, & cum capite suo I E S V Christo coniuncti sint.

EXERCITIUM XVI.

Sacramentum hoc etiam contra inimicos corporis prodesse.

PVNCTA MEDITATIONIS.

CONTEMPLARE anima mea, Venerabile hoc Sacramentum appellari, Hostiam, id est, sacrificium contra hostes, quia reddit nobis DEVM adiutorem contra hostes, non tantum spirituales, sed etiam corporales, quos quando expedit, confundit & castigat.